

dekretów, ustaw i rozporządzeń, obowiązujących w chwili wejścia w życie ustawy niniejszej na całym obszarze Rzeczypospolitej lub w poszczególnych jej częściach, do wprowadzania odpowiednich zmian w ustawach i rozporządzeniach, obowiązujących w myśl art. 3 na obszarze Ziemi Wileńskiej, oraz do wydawania przepisów uzgadniających, przechodnich i wykonawczych.

Upoważnia się dalej Radę Ministrów do unieważnienia wszelkich zarządzeń i rozporządzeń jakiegokolwiek pochodzenia, wydanych dla przywileju poszczególnych osób lub grup ich i do unieważnienia umów, zawartych przez władze, które działały na ziemiach, w art. 1 określonych, jeśli umowy te oparte są na takim przywileju lub jeśli przez nie wedle uznania Rządu interesy Skarbu Państwa lub ludności zostały pokrzywdzone. Tak samo Rada Ministrów upoważniona jest do wydania zarządzeń, zmierzających do uporządkowania stosunków, wpływających z unieważnionych zarządzeń i umów.

Art. 6. Osobne ustawy zabezpieczą ludności prawo swobodnego rozwoju życia kulturalnego, oświatowego i religijnego w jej języku ojczystym.

Art. 7. Naczelnik Państwa na wniosek Rady Ministrów mianuje osobnego delegata dla objęcia administracji terenu, w art. 1 określonego, z uprawnieniami, przysługującymi zwierzchnikom władz administracyjnych II instancji według ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. (Dz. P. P. P. № 65 poz. 395).

Art. 8. Do terenu, wskazanego w art. 1, przyłącza się pod względem administracyjnym powiaty: dziśnieński, duniłowiczowski i wilejski, poddaje się je władzy delegata Rządu dla Ziemi Wileńskiej, jako II instancji, i wyłącza z województwa nowogródzkiego.

Art. 9. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezydentowi Ministrów i poszczególnym ministrom, każdemu w jego zakresie działania.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek: *Trąmpczyński*

Prezydent Ministrów: *Antoni Ponikowski*

214.

U s t a w a

z dnia 7 kwietnia 1922 r.

zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów (wymiar sprawiedliwości) Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 65 poz. 436) i noweli do tej ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 56 poz. 351).

Art. 1. Artykuł 10a ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 436), wprowadzony artykułem 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 56 poz. 351), otrzymuje brzmienie następujące:

„Przez czas wypłacania dodatku drożyznianego, przewidzianego w art. 10 ustawy niniejszej, sędzia i prokurator pobierają uzupełnienie dodatku starszeństwa, określonego w art. 5 ustawy niniejszej, w wysokości: w I grupie 0·75⁰/₀, w II i III grupie 0·50⁰/₀ a w IV grupie 0·60⁰/₀ tegoż dodatku, pomnożonego przez każdorazowy mnożnik dodatku drożyznianego pierwszej klasy”.

Art. 2. Artykuł 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 436) otrzymuje brzmienie następujące:

„Sędziowie i prokuratorzy, sprawujący czynności kierownicze, otrzymują dodatki za kierownictwo w stosunku procentowym do sumy: płacy zasadniczej, dodatku starszeństwa i dodatku drożyznianego, a mianowicie:

a)	pierwszy prezes Sądu Najwyższego	50 ⁰ / ₀
b)	prezesi sądów apelacyjnych	30 ⁰ / ₀
c)	prezesi sądów okręgowych oraz wiceprezesi sądów okręgowych w Krakowie i Lwowie, będący kierownikami sądów okręgowych karnych	25 ⁰ / ₀
d)	prezesi Sądu Najwyższego i prezesi sądów powiatowych, naczelnicy i kierownicy sądów powiatowych, jeżeli w sądzie powiatowym pełni służbę, wliczając naczelnika (kierownika), więcej niż 15 sędziów i pierwszy prokurator przy Sądzie Najwyższym	20 ⁰ / ₀
e)	wiceprezesi sądów apelacyjnych, prezesi senatów przy sądach apelacyjnych (w b. dzielnicy pruskiej), wiceprezesi sądów okręgowych, dyrektorowie przy sądach okręgowych (w b. dzielnicy pruskiej), naczelnicy i stali kierownicy sądów powiatowych, jeżeli w sądzie pełni służbę, wliczając naczelnika (kierownika), najmniej 5, a najwięcej 15 sędziów, prokuratorzy przy sądach apelacyjnych i prokuratorzy przy sądach okręgowych	15 ⁰ / ₀
f)	naczelnicy i stali kierownicy sądów powiatowych, jeżeli w sądzie pełni służbę, wliczając naczelnika (kierownika), mniej niż 5 sędziów, i zastępcy prokuratorów przy sądach apelacyjnych (w b. dzielnicy pruskiej)	10 ⁰ / ₀
g)	stali kierownicy biur (sekretariatów) przydziałnych przy sądach apelacyjnych w Krakowie i Lwowie	5 ⁰ / ₀ ”

Art. 3. Po artykule 11 teje ustawy wprowadza się artykuł 11a o brzmieniu następującem:

„Podprokuratorzy przy sądach okręgowych, zaliczeni do grupy I, otrzymują dodatek prokuratorowski w wysokości 5⁰/₀ sumy: płacy zasadniczej, dodatku starszeństwa i dodatku drożyznianego”.

Art. 4. Końcowa część artykułu 16 teje ustawy otrzymuje brzmienie:

- „a) dla aplikantów z uposażeniem 600 mk.:
dla samotnych	12,
dla małej rodziny	16,
dla średniej rodziny	19,
dla dużej rodziny	22;

b) dla aplikantów z uposażeniem 1000 mk.:

dla samotnych	16,
dla małej rodziny	20,
dla średniej rodziny	23,
dla dużej rodziny	26,

zaś końcowa część przedostatniego ustępu tego artykułu otrzymuje brzmienie:

„dla samotnych	20,
dla małej rodziny	24,
dla średniej rodziny	27,
dla dużej rodziny	30”.

Art. 5. Do artykułu 23 tejże ustawy dodaje się drugi ustęp o brzmieniu następującem:

„Minister Sprawiedliwości może za zgodą Ministra Skarbu zastosować te same zasady (art. 22) także do sędziego lub prokuratora, będącego już w służbie, którego we wspomnianym wyżej okresie mianowano na stanowisko wyższej grupy, a to przy oznaczeniu dodatku starszeństwa w danej wyższej grupie”.

Art. 6. Artykuł 25 tejże ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Przepisy art. 3, 4, 5, 6, 10 i 11 stosują się do sędziów-prawników i prokuratorów, którzy zamianowani zostaną po wejściu w życie niniejszej ustawy tylko o tyle, o ile będą mieli za sobą conajmniej trzyletnią służbę lub pracę zawodową (art. 22). Ten trzyletni okres liczyć należy, uwzględniając cały czas służby (pracy zawodowej), nie zaś tylko w ułamkach.

Sędziowie-prawnicy i prokuratorzy, którzy zamianowani będą po dniu wejścia w życie ustawy niniejszej, a którzy najmniej trzyletniej służby lub pracy zawodowej jeszcze nie ukończyli, pobierać będą aż do ukończenia rzeczzonego trzyletniego okresu uposażenie ustanowione w art. 16 dla egzaminowanych aplikantów (asesorów)”.

Art. 7. Rozporządzenie Rady Ministrów określi sposób zaliczenia czasu spędzonego w służbie państwowej niesędziowskiej w celu oznaczenia grupy uposażenia sędziowskiego (prokuratorowskiego) i dodatku starszeństwa w wypadkach, gdy osoby z prawniczym wykształceniem, których uposażenie unormowane jest ustawami z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429 — 435), przechodzą na stanowisko sędziego lub prokuratora.

Art. 8. Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Prezydentowi Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, przyczem wyphywające z niej zmiany w uposażeniu sędziów i prokuratorów będą urzeczywistnione z mocą od dnia 1 stycznia 1922 r.

Marszałek: *Trąmpczyński*

Prezydent Ministrów: *Antoni Ponikowski*

Minister Skarbu: *Michalski*

Minister Sprawiedliwości: *Sobolewski*

215.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 22 lutego 1922 r.

w przedmiocie dyzlokacji sądów powiatowych w powiecie podgórskim w okręgu sądu okręgowego w Krakowie.

Na zasadzie § 2 ustawy z dnia 11 czerwca 1868 r. (austr. Dz. Ust. № 59) w przedmiocie dyzlokacji sądów zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Krakowie co następuje:

§ 1. Wyłącza się z właściwości terytorjalnej sądu powiatowego w Skawinie gminy: Borek Fałęcki, Kobierzyn i Jugowice wraz z należąciami do tych gmin obszarami dworskimi i włącza się je do właściwości terytorjalnej sądu powiatowego w Podgórzu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 maja 1922 r.

Minister Sprawiedliwości: *Sobolewski*

216.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 9 marca 1922 r.

w sprawie zmiany § 12 rozporządzenia z dnia 8 marca 1921 r. w przedmiocie wykonania ustawy o podatku od kapitałów i rent.

Na mocy art. 57 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o podatku od kapitałów i rent (Dz. U. R. P. № 76, poz. 517) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1921 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skarbu administracji skarbowej na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. r. 1922 № 4, poz. 19) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 12 rozporządzenia Ministra Skarbu wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 8 marca 1921 r. w przedmiocie wykonania ustawy o podatku od kapitałów i rent (Dz. U. R. P. № 33, poz. 199) otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 12—do art. 3 ustęp B 2 ustawy.

Za instytucje drobnego kredytu, w rozumieniu ustawy, uważa się spółdzielnie oraz zrzeszenia, wymienione w art. 117 ustawy z dn. 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. № 111, poz. 733), których podstawowym zadaniem statutowym jest przyjmowanie wkładów pieniężnych oraz udzielanie członkom pożyczek, o ile wysokość udzielonego przez nie jednej osobie kredytu nie przekracza sumy 100.000 mk.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od roku podatkowego 1922.

Minister Skarbu: *Michalski*